

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia decyzji przez Komisję z naruszeniem art. 296 TFUE, art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695/UE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd w ocenie wniosku skarżących złożonego na podstawie art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695: po pierwsze, uznając, że niektóre sporne informacje były już znane więcej niż ograniczonej liczbie osób; po drugie, nie uwzględniając zasady skutecznej ochrony sądowej i, po trzecie, uznając, iż interesy skarżących nie zasługują na ochronę.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady domniemania niewinności, zważywszy na to, że zgodność z prawem sposobu, w jaki zostały uzyskane sporne informacje, jest kwestionowana w postępowaniu zawisłym przed Sądem w sprawie T-449/14. Publikacja spornych informacji pozbawiłaby pełnej skuteczności jakiegokolwiek stwierdzenie nieważności orzeczone w tej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Sprawa T-433/17)

(2017/C 300/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Franklin Dehousse (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 18 maja 2017 r., którą strona pozwana oddaliła wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do dokumentów złożony przez skarżącego w dniu 12 kwietnia 2017 r., jak również decyzji z dnia 22 maja 2017 r., którą strona pozwana oddaliła częściowo wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do dokumentów złożony przez skarżącego w dniu 16 marca 2017 r.;
- uznanie odpowiedzialności strony pozwanej w rozumieniu art. 340 TFUE;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę dziesięciu tysięcy (10 000) EUR, subsydiarnie zaś – symbolicznej kwoty 1 EUR.
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności oraz jeden zarzut odnoszący się do żądania odszkodowawczego.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 11 października 2016 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach jego działalności administracyjnej (Dz.U. 2016. C 445, s. 3), art. 15 ust. 3 TFUE oraz art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z publicznym dostępem do dokumentów instytucji oraz obowiązkiem przejrzystości. W szczególności strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone decyzje powinny być uznane za nieważne, ponieważ nie udostępniają dokumentów, udostępniają inne dokumenty w sposób niepełny bądź udostępniają je z licznymi ukrytymi fragmentami.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 296 TFU i art. 41 karty z powodu braku lub niewystarczającego charakteru uzasadnienia zaskarżonych decyzji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

W odniesieniu do pozaumownej odpowiedzialności Unii strona skarżąca podnosi, że pozwana instytucja dopuściła się zawinionych zachowań, powodujących jej odpowiedzialność. Zachowania te, zdaniem strony skarżącej, wyrządziły jej poważną krzywdę, stąd żądanie zadośćuczynienia.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – ClientEarth i in./Komisja

(Sprawa T-436/17)

(2017/C 300/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia), International Chemical Secretariat (Göteborg, Szwecja), International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (przedstawiciel: A. Jones, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 2914 final z dnia 2 maja 2017 r. w sprawie odmowy dokonania przeglądu decyzji Komisji C(2016)5644 udzielającej zezwolenia na niektóre zastosowania żółtego sulfochromianu ołowiu i czerwonego chromianu(VI) molibdenianu(VI) siarczanu(VI) ołowiu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2006, L 396, s. 1);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016)5644;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz
- zarządzenie jakiegokolwiek innego środka, który Sąd uzna za stosowny.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja C(2017) 2914 final jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie dotyczącymi rzekomego spełnienia wymogów w rozumieniu art. 62 oraz art. 60 ust. 7 rozporządzenia REACH przez wniosek o udzielenie zezwolenia złożony przez przedsiębiorstwo DCC Maastricht BV.